

Jerzy Utkin

**gdy zaśnie
sumienie**

Hodie mihi, cras tibi...

© Copyright by Jerzy Utkin

Redakcja: Stefan Pastuszewski

Korekta: Romuald Mikołajczak

Wydanie I, Bydgoszcz 2019

Institut Wydawniczy „Świadectwo”
85-010 Bydgoszcz, ul. Dworcowa 62/1
tel. 52 / 321 33 71

Opracowanie graficzne i skład:
Studio Projektu Graficznego „ART-WENA” Alicja Noska - Figiel
Piła, 64-920, ul. Hutnicza 24
tel. 501 186 165, e-mail: alicia@noska.pl, www.art-wena.pl

ISBN 978-83-7456-249-2

szkiełko i oko

nigdy nie jest za wcześnie by rzec dobre słowo
zbyt często jest za późno by związać rozmową

co zostało rozdarte tego zszyć nie sposób
choćby serce którego dopuścić do głosu

nie chciano bo rozsądek najlepszym doradcą
nie można się ośmieszać kiedy ludzie patrzą

nie można emocjami kierować się idąc
przed siebie w zaślepieniu patrzą lecz nie widzą

uzbrojeni w optykę szkiełka oraz oka
myślą ale nie czują bo nazbyt szeroka

perspektywa przed nimi by mogli się skupić
na cichym głosie serca tak mądrzy a głupi

ponad miarę

nałogowe cierpienie uważać się każe
nieustannie nad sobą rezygnować z marzeń

cudzej woli poddawać opuszczając głowę
o własnych aspiracjach ani jednym słowem

nie wspominać tymczasem maskę męczennika
zakładać unikając wszelkiego ryzyka

które mogłoby zasiać nadziei ziarenko
i odgrodzić od smutku linią jakże cienką

a jednak wyrazistą jak promyczek światła
lepiej sobie odpuścić i życia nie gmatwać

bo może się okazać że szczęście ciężarem
będzie tak uciążliwym ponad wszelką miarę

WSZYSCY

wszyscy przeciwko wszystkim każdy tylko sobie
przypisuje zasługi dopiero gdy w grobie

spocznie może doczekać namiastki uznania
a i to nic pewnego bo jak zwykle zdania

bywają podzielone tak jak włos na czworo
martwy ma to za sobą żywych diabli biorą

że ktoś śmie się uśmiechać ciepło i serdecznie
kładąc kwiaty na grobie skopać go koniecznie

należy by mu dowieść jak bardzo się myli
wychwalając zmarłego ci którzy przeżyli

są po stokroć ważniejsi tak przynajmniej głoszą
biorą co chcą od życia i o nic nie proszą

zachłannie zadufani nie chcą rezygnować
z niczego czego później mogliby żałować

poranek

poranek przerażeniem przeciera snu oczy
czym kolejny dzień może jeszcze nas zaskoczyć

namiastka dobrej woli ale to niewiele
by na dobre lub na złe stać się przyjacielem

kogoś kto dawno odszedł a więc już nie zdradzi
na zjadłość żyjących trudno coś poradzić

więc tylko z umarłymi porozmawiać szczerze
można mając tę pewność że człowiek i zwierzę

nie ugryzie gdy wyda już ostatnie tchnienie
i tylko litość wzbudzi gasnącym spojrzeniem

choć do niedawna jeszcze wywoływał trwogę
na myśl że nieopatrznie wejdziemy mu w drogę

nie będąc wprawdzie celem staniemy się łupem
nie zabije wystarczy że kopnie nas w dupę

a pognamy skowycząc ku uciezce tłumu
może pora już nabrać choć trochę rozumu

gorset norm i zwyczajów

głową w mur nieustannie aby tynk spękany
obsypał się na ziemię odsłaniając ściany

których cegieł struktury w wapiennej zaprawie
zaciskają się każąc służyć słusznej sprawie

gorset norm i zwyczajów zwalnia z obowiązku
myślenia które nie ma już żadnego związku

z wolną wolą stłamszoną i siecią zakazów
spętana w paragrafach co widać od razu

gdy się spojrzy przed siebie miast patrzeć pod nogi
aby się nie potykać i nie zbaczać z drogi

powstrzymać i zniechęcić starają się wszyscy
lecz skutecznie to zrobić mogą tylko bliscy

Es preferible morir de pie que vivir de rodillas.

Dolores Ibárruri Gómez (1895–1989)

z kolan

podnieść się wreszcie z kolan aby nigdy więcej
nie poddawać się biernie dławiącej udreće

umrzeć stojąc paść w boju lecz więcej nie klękać
falą krwi gdzieś pod skronią pulsuje piosenka

której refren powtarza jak zacięta płyta
słowa o które dzisiaj mało już kto pyta

kiedy rozum zasypia budzą się demony
to wiadomo od dawna z której jednak strony

spodziewać się ataku oto jest pytanie
bić albo nie bić w mordę kto odpowie na nie

czekamy w pogotowiu na byle skinienie
co zbudzi się w nas samych gdy zaśnie sumienie

..... *gdy zaśnie sumienie* .....

sumienie

sumienie może zagryźć gdy zbudzi się wcześniej
niż chłodna kalkulacja pogrążone we śnie

miewa się całkiem dobrze lepiej go nie budzić
cechuje przyzwoitych i porządnych ludzi

którzy z rzadka jedynie mają wątpliwości
jak postąpić gdy pewność w sercach ich zagości

na dobre nie są w stanie z raz obranej drogi
zboczyć gdzieś na manowce gdzie poniosą nogi

chwiejnych a także słabych oni pewni swego
miej w opiece nas Panie i zbaw ode złego

powtarzają z dniem każdym nabierając siły
przecież taki wysiłek Panu Bogu miły

przekonują więc innych i świecą przykładem
zamiast służyć pomocą mają dobrą radę

która nic nie kosztuje a daje poczucie
że przed głosem sumienia można przecież uciec

kto bez winy

kto bez winy niech pierwszy kamień w dłoń pochwyci
i rzuci bez wahania lecz niech się nie szczyci

swoim czynem bezdusznym łatwo wskazać winnych
gdy dobrze się rozejrzeć zawsze jest ktoś inny

winien naszych porażek chętnie obwiniamy
wszyskich wokół świat cały przecież nie my sami

za codzienne upadki ponosimy winę
siebie winić nie chcemy wskazując przyczynę

kłęk porażek i fiaska żalosnych wysiłków
w knowaniach wrednych bliźnich bo przynajmniej kilku

z nich nam czegoś zazdrości i rzuca pod nogi
kłody byśmy zbczyli z raz obranej drogi

trzymamy więc w zanadru już kolejny kamień
jak łatwo nam przychodzi samorozgrzeszanie

..... *gdy zaśnie sumienie* .....

na strunach głodu

tańcz pajacu na linie tańcz jak ci zagrają
wilki na strunach głodu skowyczącą zgrają

tańcz w cierniowej koronie wśród kolczastych krzewów
tańcz i słuchaj poleceń przyłącz się do śpiewu

piewców wiecznych frazesów te zawsze są w cenie
tańcz próbując oszukać swe własne sumienie

niemal czyste bo z rzadka tylko używane
nie opieraj się władcom oprzyj się o ścianę

gdy przycichnie muzyka lub w chwili słabości
próbując złapać oddech i w bezsilnej złości

zębem o ząb zgrzytając chcesz wrócić na parkiet
choć twoje starania splunięcia niewarte

będziesz wciąż podrygiwał kołysząc się w tłumie
to wszystko na co stać cię nic więcej nie umiesz

nie wiemy

patrzemy nie umiając niczego zobaczyć
jeśli już zobaczymy nie wiemy co znaczy

to wszystko obok czego co dzień obojętnie
przechodzimy głupiejac już niemal doszczętnie

zalewani potokiem medialnych doniesień
dzień przetrwać potrafimy lecz co noc przyniesie

nie wiemy zasypiając ciągle pełni trwogi
czy uda się obudzić i stanąć na nogi

aby znowu wyjść z domu stawić czoła światu
odszczeknąć się skutecznie gdy sfera psubratów

ujadać na nasz widok zacznie bez wahania
z nadzieją że na nogach zaczniemy się słać

zawrócimy pod gradem pomówień i szykan
wtedy w oczach psubratów satysfakcja dzika

załśni a może nawet im piana na pyskach
pojawi się gdy spojrzeć na te pyski z bliska

nie wiemy czy ugryzą czy też poprzestaną
na szczekaniu zajadłym oraz pluciu pianą

..... *gdy zaśnie sumienie* .....